

ประเภท : บทความ

หัวข้อ : ประกาศเพิ่ม 4 เมืองเก่า พัฒนาอย่างยั่งยืน (ด้านสังคม)

โดย : สมจิตร

ลงวันที่ : จันทร์ ที่ 8 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2560

เข้าชม : 2769

เรื่อง ประกาศเพิ่ม 4 เมืองเก่า พัฒนาอย่างยั่งยืน

“อยุธยาเมืองเก่าของเราแต่ก่อน จิตใจอาวรณ์มาเล่ากันสู่กันฟัง”

หลายคนคงเคยได้ยินเพลงนี้ของ หม่อมหลวงชาบ กุลชร ณ.อยุธยา
ชื่อเพลงว่า “อยุธยารำลึก”
เป็นเพลงปลุกใจและบอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์กรุงอยุธยาโดนตีแตก
เมืองเก่า เป็นแหล่งบอกเล่าประวัติศาสตร์ เป็นวิถีชีวิต
เป็นแหล่งควรค่าอนุรักษ์
ซึ่งไทยเราก็คืออนุรักษ์ทั้งเมืองเก่าและพัฒนาประเทศตามเขตเมือง
เขตเศรษฐกิจให้ก้าวหน้าทันสมัยไปพร้อม ๆ กัน

คำว่า “เมืองเก่า” หมายถึง
เมืองหรือบริเวณของเมืองที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะแห่งสืบต่อมาแต่กาลก่อน
หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่น
หรือมีลักษณะจำเพาะของสมัยหนึ่งในประวัติศาสตร์ มีคุณค่าทางศิลปะ
โบราณคดีหรือประวัติศาสตร์เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของชาติ
ซึ่งปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านกายภาพและสังคมวัฒนธรรมเกิดขึ้นอย่าง

มากและรวดเร็ว ประกอบกับเมืองเก่าเป็นที่ตั้งของชุมชนขนาดใหญ่ มีการพัฒนาเมืองในรูปแบบต่างๆ จึงทำให้เกิดการบุกรุกทำลายและทำให้เมืองเก่าเสื่อมคุณค่า จึงต้องมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า พ.ศ. 2546 ออกมาบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม

ไทยเรามีเมืองเก่าที่คณะกรรมการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า เห็นชอบและประกาศเขตพื้นที่เมืองเก่าแล้ว 10 เมือง ได้แก่ เมืองเก่าเชียงใหม่ เมืองเก่าน่าน เมืองเก่าลำพูน เมืองเก่าลำปาง เมืองเก่ากำแพงเพชร เมืองเก่าพิษณุโลก เมืองเก่าลพบุรี เมืองเก่าพิจิตร เมืองเก่านครศรีธรรมราช และเมืองเก่าสงขลา

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2560 ที่ผ่านมา คณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติเห็นชอบให้ประกาศขอบเขตพื้นที่เมืองเก่าเพิ่มอีก 4 เมือง ได้แก่

1. ขอบเขตพื้นที่เมืองเก่าราชบุรี
ครอบคลุมอาณาบริเวณพื้นที่ภายในกำแพงเมืองและคูเมืองโบราณด้านทิศใต้ริมฝั่งแม่น้ำแม่กลองฝั่งตะวันตกในเขตเทศบาลเมืองราชบุรี และกำแพงเมืองบริเวณค่ายภาณุรังษีสริมฝั่งแม่น้ำแม่กลองฝั่งตะวันออก รวมถึงชุมชนโดยรอบย่านการค้าเก่าริมฝั่งแม่น้ำแม่กลองฝั่งตะวันตกและบริเวณตลาดโรงช้าง

2. ขอบเขตพื้นที่เมืองเก่าสุรินทร์
ครอบคลุมอาณาบริเวณพื้นที่ภายในกำแพงเมืองและคูเมืองสุรินทร์ชั้นนอกของกรมธนารักษ์ รวมถึงชุมชนและย่านการค้าบริเวณหลังสถานีรถไฟสุรินทร์

3. ขอบเขตพื้นที่เมืองเก่าภูเก็ต
ครอบคลุมอาณาบริเวณพื้นที่ย่านการค้าดั้งเดิมที่มีสถาปัตยกรรมแบบชิโนโปเรตูกีส อาคารบ้านเรือนคหบดีเก่าที่กระจุกตัวบริเวณถนนกลาง ถนนดีบุก ถนนระนอง ถนนรัชฎา ถนนภูเก็ต รวมถึงอาคารราชการ ศาลเจ้าย่านชุมชนบางเหนียว

และต่อเนื่องถึงคลองบางใหญ่ด้านใต้ถึงทะเลอันดามัน

4. ขอบเขตพื้นที่เมืองเก่าระนอง

ครอบคลุมอาณาบริเวณพื้นที่ฝั่งเหนือของคลองหาดส้มแป้น

ซึ่งมีองค์ประกอบของเมืองที่สำคัญตั้งอยู่ ประกอบด้วย
ย่านศูนย์กลางราชการบริเวณเนินประวัติศาสตร์เขตนีเวศน์
พระราชวังรัตนรังสรรค์ ศาลหลักเมือง ศาลเจ้า กลุ่มอาคารย่านการค้าเก่า
ถนนเรื่องราวราษฎร์ ถนนท่าเมือง และย่านที่อยู่อาศัยดั้งเดิมริมถนนดัดดี

การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าในประเทศไทย
เริ่มต้นในพื้นที่กรุงรัตนโกสินทร์ซึ่งเป็นเมืองเก่าของกรุงเทพมหานครที่สามารถ
ดำเนินการสัมฤทธิ์ผลได้อย่างเป็นรูปธรรม
และมีการพัฒนาเมืองเก่าตามแนวทางการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน
ที่ให้ความสำคัญกับความสมดุลของระบบนิเวศ สภาพเศรษฐกิจชุมชน
และสภาพความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน
และเพื่อให้บริเวณเมืองเก่าสามารถดำรงคุณค่าความเป็นมรดกทางวัฒนธรรม
อันล้ำค่าของชาติไว้ได้
พร้อมไปกับการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและยั่งยืนของประชาชน

โดย ธีรยุทธ กษัตริย์ จิมดี

เรียบเรียงโดย สมจิตร ตาลสุก